

Zaterdag

den 1 September.

Deze Courant, die geregeld 3 maal in de week wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Donnerdag* en *Zaterdag*, is, voor den prijs van f 12 in het jaar, bij alle Boekverkoopers en Postkantoren in het geheele Rijk te bekomen. — Voor *Rustgewone Couranten* of *Bylagen* wordt den geabonneerden niets afzonderlijk in rekening gebracht.

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR DER PROVINCIE GELDERLAND,

Brengt, bij dezen, ter kennis van de ingezetenen van dit gewest, dat op Maandag den 10^{den} September aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, te *Brummen*, aan het Kromhout, nog eenige trekpaarden voor rekening van het Rijk, tegen dadelijke betaling, in klinkende munt, zullen worden aangeschaft; zijnde de vereischten, die de paarden moeten bezitten, de volgende:

- a. Niet jonger wezen van vijf, noch ouder dan zeven jaren.
- b. Niet kleiner dan een el vijf palmen twee duim (1,52) en niet boven de een el zes palmen (1,6) mogen wezen; alles gemeten onder eenen gang van den kant van het ijer der voorhoef tot op het midden van de schoft.
- c. De paarden moeten zijn ruinen of metriën; langstaarten; voorts bruinen, vossen of zwarten; geene bonten of witten zullen aangenomen worden; zoo ook geene klophengsten.
- d. De paarden moeten zijn wel gevormd, geevenredigd in de deelen, en sterk, met eenen uitgebouwde schoft, breede borst, vier goede beenen, vrij van spalten en gallen, hooge en harde hoeven, kort gekoot, goed van gezigt en zonder eenig gebrek aan de oogden; hebbende vooral eenen goeden adem, en geschikt zijnde voor de dienst, waartoe dezelve bestemd zijn.

Degeenen, die zoodanige paarden mogten bezitten en genegen zijn, dezelve vrijwillig af te staan, worden uitgenoodigd, die op voorschreven tijd en plaats aan te bieden.

Arnhem, den 19sten Augustus 1832.

De Staatsraad, Gouverneur der Provincie
Gelderland,

VAN HEECKEREN VAN KELL,

FRANKFORT den 29sten Augustus

Berigten uit Konstantinopel van den 1sten dezer betelzen het verslag, hetwelk de Turksche veldmaarschalk, *Hussain-pacha*, heeft ingezonden van het gevecht, dat de stadhouder van Alippo bij Homs met *Ibrahim-pacha* heeft gehad. Volgens dit verslag, heeft de stadhouder voor de overmagt der Egyptenaren moeten wijken en zich bij de hoofdmagt; onder *Hussein*, gevoegd, welke zich, bij het afzenden des verslags (9 Julij) te Antiochie bevond, en toen voornemens was om voorwaarts te rukken, na in de noodige middelen van bestaan voorzien te hebben. In het land zelve is geen onderhoud te vinden, en de Turksche armee moet alleen op haar eigen voorraad van proviand rekenen.

Uit Rhodus zijn handelsberigten ontvangen, volgens welke de Egyptische vloot nog steeds voor de haven van Alexanderie kruiste. Dezelve bestond uit 4 linesschepen, 7 fregatten en een aantal brikken, korvetten en branders, te zamen 30 zeilen. Volgens den Turkschen *Moniteur* is de onderkoning van Egypte voor eene landing der Turksche vloot in zijn rijk bevestigd, en dat hij zijne vloot daarom niet van de kusten vertrekken.

— De courant van Bazil bevat een betoog, dat de revolutionnaren in Zwitserland met het committee-directeur te Parijs in verband staan en van hetzelfde onderrigt ontvangen.

ZUID AMERIKA.

Een dagblad betelst de volgende berigten omtrent den tegenwoordigen toestand der nieuwe staten van Zuid-Amerika.

De tegenwoordige regering van Peru zal spoedig haar einde bereikt hebben en het staats-bewind waarschijnlijk overgaan in handen van den heer *Agüero*, onder den titel van president der republiek. — Chili is geheel in de magt der geestelijkheid, die eenen onbepaalden invloed op de bevolking uitoefent. Zoo mag in dit land zelfs geen militair trouwen, zonder in vooruit eene maand lang voor zijne zonden in een klooster geboet te hebben. — De republiek Bolivia daarentegen schijnt onder de regering van haren president, den groot-maarschalk *Santa Cruz*, snelle vorderingen te maken. Aan dezen staatsman, die reeds sedert drie jaren aan het bewind is, heeft men het te danken, dat reeds

in het afgelopen jaar een nieuw burgerlijk en straf-wetboek in werking is gebracht, terwijl de gewapende magt ook geheel op eene regelmatige wijze is ingericht. Ten aanzien der geldmiddelen bevindt zich Bolivia wijders in eenen veel gunstigeren toestand, dan alle overige Zuid-Amerikaansche staten. De bevolking bedraagt 1½ millioen, grootendeels beschaafde Indianen. — Buenos-Aijres en de overige provincien van La-Plata bevinden zich in den toenigsten toestand. *Quiroga*, die het bewind voert, is niet anders dan een gruwzame dwingeland. Zie hier een staal van zijne handelwijze.

— Een grondeigenaar te Tucuman, den *Manuel Rivero*, moest, omdat hij een aanhanger der partij van den voormaligen president *Rivadavia* was, doodgeschoten worden. Zijn zoon, een jongeling van 17 jaren, begaf zich naar den generaal *Quiroga* en verzocht in plaats van zijnen vader de doodstraf te mogen ondergaan. « Gij zijt dan, zeide hem *Quiroga*, uw leven moede. » « Ik wil, antwoordde de jonge *Rivero*, voor het welzijn mijner familie, vader, moeder en zes zusters, met het grootste genoegen sterven. » « Goed, hernam de tiran, ik doe u een voorslag: ik zal u de ooren laten afsnijden, en legt gij in uw gelaat bok maar het geringste teeken van smart aan den dag, dan laat ik u doodschieten; doch zijt gij standvastig, dan schenk ik u het leven. » De jongeling nam den voorslag aan, er kwam een scherpregeteraknecht, die hem met een stomp mes, met de grootste koelbloedigheid langzaam de ooren afsneed, zonder dat het slagtoffer ook maar het gezigt vertoof. *Quiroga*, door dezen moed getroffen, zeide tot hem: « Gij zijt een gevaarlijk mensch, en de vader, die zulk een zoon verwekte, moet dat nog meer zijn. » Hierop liet hij ook de zoon voortbrengen en beiden doodschieten. — Om de volvoorders der gruwelijke bevelen van dezen woestaard te ontvlegten, hebben reeds honderde huisgezinnen het land verlaten en zich in de republiek Bolivia nedergezet.

PARYS den 23sten Augustus.

De *Nouvelles* melden het volgende: « Voor vier dagen is de heer *de Schonen*, toen hij door Moulins kwam om naar Parijs tertz te keeren, in de diligence door een honderdtal personen aangevallen, die hem stonden op te wachten. De grootste beleedigingen werden tegen hem nitgebraakt, en men riep aan de lantaren met hem! Alleen tegen deze bende woestaards zijnde, had de genoemde afgevaardigde aanvankelijk niets dan zijne handen om zich te verdedigen. Gelukkig ontweldigde hij een der aanvallers eenen stok, waarvan hij zich bediende, om de gedurige aanvallen af te weren. Bij de worsteling brak eindelijk deze stok. De afgevaardigde van het juiste midden, zeiden de ellendingen, moest zijn loon hebben. Daartoe was alles goed; eene kist, welke voor de woning eens kruideniers stond, werd hem naar het hoofd geworpen; maar het voorwerp was te groot om zijn doel te bereiken. De handen van den heer *de Schonen* zijn echter overal gekneusd. Er is dadelijk eene aanklage aan de regterlijke magt gedaan.

— Berigten uit Algiers, van den 13^{den} dezer, melden, dat bij kaap *Matifoux* een leger van Arabieren, op 20,000 man begroot, bijentrekt en men van hetzelfde eenen aanval te ontmoet ziet; weshalve de Fransche krijgsmagt zich gereed houdt om dien aanval af te slaan.

— De Engelsche consul te Tripoli heeft den oorlog aan den pacha verklaard, uit hoofde hij zijne schuld aan Engeland niet heeft kunnen betalen. Er zijn er die meenen, dat Engeland gaarne aldaar eene kolonie zou stichten, om te dienen tot tegenwigt van die, welke de Franschen te Algiers hebben daargesteld.

— De *Quotidienne*, van het testament des zoons van *Napoleon* gewagende, deelt de volgende bijzonderheden aangaande het testament des vaders mede. Aan hetzelfde had de heer *Lafitte* het groote vermogen te danken, hetwelk hij voor de revolutie van 1830 opgeofferd heeft. Dit stuk is te Londen nedergelegd in de archiven, voor dergelijke acten bestemd. Er bestaan twee zoodanige bewaarplaatsen in die hoofdstad, een onder toezigt van den bisschop van Londen, en een onder dat van den aartsbisschop van Cantorbry. In deze laatste bewaarplaats, gelegen bij St. Paulus, bevindt zich dit geschiedkundig stuk, hetwelk men voor een schelling mag doorbladeren. Eene zwarte portefeuille bevat hetzelfde, en het is met rood gaten vastgemaakt aan een dik pak papier.

deszelfs vertaling in het Engelsch. Het testament, uit drie deelen bestaande, is geheel met de hand van Napoleon geschreven; op tien bladen papier; het schrift is moeilijk te lezen, vooral op het einde der hoofdstukken, schoon men daar duidelijk bespeurt, dat de schrijver zich er op toegelegd heeft, om, tegen zijne gewoonte, leesbare letters te maken. Het testament is van den 15den April 1821. Het eerste gedeelte behelst eene godsdienstige geloofsbelijdenis, een aandenken voor eenige personen zijner familie, en het vaarwel aan het Fransche volk, dat hij zeer bemindde; het tweede gedeelte bevat vier en dertig legaten, die thans iedereen bekend zijn, en waarvan onderscheidenen tot vrij schandelijke processen aanleiding hebben gegeven. Het derde gedeelte bevat legaten voor de Fransche armee, ten bedrage van 200 millioenen, uit minder reële waarden, dan de bij den heer Lafitte nedergelegde 6 millioenen; en eindelijk de aan zijnen zoon gedane gift van dien vermaarden degen van Marengo, welken men niet weet aan wien thans toe te vertrouwen.

Het papier van het oorspronkelijke van dit testament is op verschillende plaatsen gescheurd en vuil geworden doordien het zoo dikwijls in de handen is gejaart. Een der beambten van de bewaarplaats bevestigde het geld, dat reeds voor het beschoowen van dit testament gegeven is, op duizend pond sterling. Ieder persoon op een schelling berekend, zou het dus reeds door twintig duizend personen bezocht zijn.

BRUSSEL, den 28sten Augustus.

De Belgische *Moniteur* meldt, dat de baron van Loo den 19den dezer bij Z. M. den Keizer van Oostenrijk is toegelaten en zijne geloofsbeloften als Belgisch gezant heeft overhandigd. De generaal Merck gaat als gezant naar Berlijn.

GRAVENHAGE, den 30sten Augustus.

Voor eenige dagen is de kabinets-koerier Junot met dépêches naar Londen vertrokken.

Men verstaat, dat dezer dagen, in eene bijeenkomst der te Leiden aanwezige hoogleeraren, met eenparige stemmen, is besloten, de akademieslessen aan de hoogschool met de tweede week van September weder aan te vangen, en dezelve niet, uit hoofde van de in die stad, zoo wel als in onderscheidene andere steden des rijks heerschende ziekte, te verschuiven.

Sinds eenige dagen spreekt men van het in deze residentie oprigten van een hoogduitsch dagblad, hetwelk ook in den geest, welke de Duit. hellebrandavergadering aankleeft, geschreven zou worden. Dit gerucht is reeds tot in de *Neckar-Zeitung* overgewaaid.

Staat der Ziekte.

	Ziek.	Herst.	Overl.	In-behand.
Te 's Gravenhage, den 28 Aug.,	8	9	3	56
den 29 —	6	3	7	52
Sedert den 13 Julij,	441	163	226	52
Te Rotterdam, den 28 Aug.,	10	10	6	259
den 29 —	7	6	6	245
Sedert den 22 Julij,	949	345	359	245
Te Amsterdam, den 28 Aug.,	54	7	24	130
den 29 —	47	10	25	142
Sedert den 14 Aug.,	420	56	222	142
Te Utrecht, den 26 Aug.,	5	1	4	13
den 27 —	4	0	3	14
den 28 —	17	0	5	26
den 29 —	9	2	5	28
den 30 —	10	0	5	33
Te Gouda, den 28 Aug.,	3	1	1	3
den 29 —	3	0	1	5
Sedert den 21 Aug.,	22	6	11	5
Te Blokzijl, den 25 en 26 Aug.,	4	0	3	1
Katwijken, (de beide) den 27 Aug.,	28	10	10	15
Te Kampen, den 23—26 Aug.,	9	1	4	9
Sedert den 30 Julij,	54	20	26	9
Te Sneek, den 26 Aug.,	19	0	5	14
Te Vlaardingen, den 27 Aug.,	2	0	1	1
Te Dordrecht, den 28 Aug.,	1	3	0	11
den 29 —	2	6	2	5
Sedert den 29 Julij,	154	94	55	5
Te Vreeswijk, den 28 Aug.,	6	0	2	8
den 29 —	4	0	0	12
Sedert den 21 Aug.,	23	6	5	12
Te Leiden, den 28 Aug.,	29	9	8	124
den 29 —	29	17	12	124
Sedert den 5 Aug.,	494	139	231	124
Te Dordrecht, den 28 Aug.,	7	2	6	18
den 29 —	4	2	3	17
Sedert den 7 Aug.,	113	29	67	17

Te Gouda, den 28 Aug.,	14	3	3	43
den 29 —	6	2	7	40
Sedert den 3 Aug.,	147	67	40	40
Te Schiedam, den 28 Aug.,	5	6	0	8
den 29 —	0	0	1	7
Sedert den 7 Aug.,	58	56	25	7
Te Breda, den 28 Aug.,	5	3	2	5
den 29 —	3	0	2	6
Sedert den 17 Aug.,	29	6	18	6
Te Woerden, den 28 Aug.,	5	0	1	11
den 29 —	3	0	2	12
Sedert den 23sten Aug.,	20	0	8	12
Te Nijmegen, den 25 Aug.,	1	0	1	0
den 26 —	1	0	0	1
den 27 —	1	0	1	1
den 28 —	4	0	1	4
den 30 —	0	0	0	5
Te Genemuiden, den 23—25 Aug.,	4	0	3	6
Te Rijswijk,	1	0	0	2
Te Schokland, den 21—25 Aug.,	11	7	3	9
Sedert den 11 Aug.,	57	26	22	9
Te Oldenmarkt, den 26 Aug.,	0	0	0	1
Te Zwolle, den 22—26 Aug.,	11	0	5	8
Te Zwartsluis, den 23—26 Aug.,	3	1	1	3

Te Sparendam, Lutkevierum, Ackrum, Heerenveen en aan den Lemmer hebben de sporen der ziekte zich geopenbaard. Te Haarlem zijn geen nieuwe gevallen voorgevallen. Te Leiden heeft er eene collectie voor de zieken die stad plaats gehad, welke de aanzienlijke som van 14,852 82½ heeft opgebracht. Men wil dat er sedert 25 Junij tot 27 Aug. 1106 personen aan de ziekte in ons rijk zijn overleden.

Te Nijmegen zijn tot den 28 Aug. 6 militairen door de cholera aangeast, overleden 3, hersteld 1; blijven 2 in behandeling. Te Gouda den 28 1 aangeast, 1 hersteld; blijven 3 in behandeling; waarvan den 29 2 zijn hersteld; zoodat er aldaar slechts 1 in behandeling blijft. Te Brielle is den 28 1 bijgekomen, 1 overleden, en den 29 1 bijgekomen en 1 overleden; blijft 1 in behandeling. Te Gonnichem waren den 29 5 in behandeling.

ARNHEM, den 21sten Augustus.

Te Harderwijk is een militair, die aldaar van Groningen over Zwolle was aangekomen, door de cholera aangeast.

In de gemeente Maurik zijn drie personen door die ziekte aangeast en gestorven.

Te Avezaath heeft zich de cholera mede geopenbaard.

Mengelwerk.

Geen woord van vertroosting aan mijne Landgenooten.

Geen wonder is het, M. L. dat gij in den langdurigen staat van onzekerheid en onder de menigvuldige teleurstellingen den loop der gebeurtenissen dikwerf niet verdrietige meningsbegrippen en de grootste bekommelingen aanschouwt; inzonderheid staat de lang geveerde ziekte ook binnen onze grenzen is uitgebroekt, en den denk der overige rampspoeden nog met nieuwe rampen vermeerderd heeft. Geen wonder ook, dat zelfs de sterksten onder u tusschen beiden wel eens door vragen van moedeloosheid worden overvallen, en op het punt staan de hoop op een gelukkigen uitslag te laten varen. Geen wonder, dat anderen, te diep in de geheimen van het Godsbestuur, waaronder nogtans de volken, goeden zoo wel als kwaden, zoo veel leeds, en zoo aanbiddend hebben te bezuren, willende indringen, zich zelve vele vragen doen, en die misschien nooit, zoo lang wij aan deze zijde van het graf wonen, volledig beantwoord kunnen worden.

In zulk eene gestedheid van zaken is het van veel belang, wat hoop en moed bij de menschen te onderhouden, waartoe eeffernstig woord van vertroosting ook in een gewoone dagblad niet geheel nutteloos zal verspreid worden bij eene godsdienstige Natie, zoo als die van Oud-Nederland.

Onbegrijpelijk moet het indringend voorkomen, waartoe het gebeurt, gelijk in onzen leeftijd menigvuldig bekend is, dat, om de onbepaalde en wreede heerschzucht van eenige weinigen te voldoen, vele steden plat geschoten, vele vruchtbare velden verwoest, vele huisgezinnen, en zelfs geheele volken van hunne welvaart beroofd, en vele duizende menschen geslagt moeten worden, of, dat eenige listige staatsdienaars met de loslating van het oorlogsmonster zoo gedurig kunnen dreigen, en de naar verademing zuchtende menschheid zoo aanhoudend in angst vrees voor de woede van dat alles vernielend gedragt kunnen laten voortkwijnen. Een wenk der Almagt was genoeg om de bewerkers van dit kwaad, hoe magtig en geducht ook in de oogten van hunne mede-

stervelingen, in het stof te verguizen. En wij kunnen niet nalaten te vragen: waarom gebeurt dit niet? Maar God antwoordt niet van zijne daden; en schoon Hij ook antwoordde, zouden wij het kunnen verstaan? Zonde het mogelijk zijn, de redenen van het *waarom* te bevatten met ons eindig en bekrompen verstand? de redenen, die in verband staan met de onmetelijke ontwerpen van voorgaande en toekomstige eeuwen? de redenen, die behooren tot het stelsel van eene wereld-regering, van de regering des heelals, die door de hoogste wijsheid worden voorgeschreven? Welhaast zouden onze denkbeelden bij de uitvoerigste verklaring zelve verwarren en wij zouden in 't einde dazelfdend terug keeren tot het punt, van waar wij uitgegaan waren, op nieuw dezelfde vragen doende.

Het ligt in onze natuur, de oorzaken en einden der gebeurtenissen te willen opsporen; maar de geest zal nooit tot rust komen, indien hij daarin te onbepaald voortgaat, en niet wil afdalen voor dat hij alles verklaard heeft. Dit toeh is onmogelijk, daar wij de grenzen van onze vermogens en uitzigten, die de natuur heeft vastgesteld, niet kunnen overschrijden. Wanneer wij het gebouw der wereld, deszelfs orde en schoonheid van buiten aanschouwen, dringt zich van zelve de waarheid aan onzen geest op, dat eene wijze Magt de Onderhouder en Bestuurder is. Ook kunnen wij, eehigzins nadenkende over de natuur van den Opperheer, niet nalaten te besluiten, dat dezelve niet anders, dan weldadige, dan de beste einden kan bedoelen. Maar tevens willen wij de middelen bepalen, waardoor die einden bereikt moeten worden, zoo wel als den tijd der ontwikkeling. En dan geraken wij spoedig in verlegenheid. Wij ontmoeten eene menigte toelatingen en voorvallen, zoo in de openbare gesteldheid van zaken als in onze bijzondere toestanden, die met onze gemakke bestrekken en onze wenschen strijden, en die wij daarom aanzien voor zoo vele wanvoegelijkheden en on gepaste middelen. Maar waarom zullen wij niet liever ons eigen werk of onze eigene begrippen wantrouwen, dan het werk der Voorzienigheid? Waarom niet liever onze onkunde belijden of het oordeel van ons kortzigtig verstand opschorten, dan een oogenblik twijfelen aan de wijsheid van dien oneindigen Geest, die met een enkel opslag al het verleden al het tegenwoordige, en al het toekomstige overziet?

Hoe zeer liet ook buiten onze magt zij, den loop der zaken te stuiten, te veranderen, of de gedreigde gevaaren af te wenden, veel nochtans, zeer veel zal er altoos afhangen met betrekking tot onze geruststelling van van de wijze van zien en denken. Het zelfde kwaad wordt door den eenen met gemak en door den anderen met grooten last gedragen. De een wacht zijn lot geduldig af, terwijl de ander hetzelfde met de pijnlijkste angstvalligheid te gemoet ziet. Ongetwijfeld zult gij, M. L., het gedrag van de eerste als verstandig moeten noemen, en wenschen u op dezelfde wijze te kunnen gedragen. Maar niet allen, zoo het schijnt, hebben zulks in hunne magt. Het is onmogelijk (roepen zij dikwijls uit) zoo bedaard en gerust te blijven, terwijl het gevaar zoo dreigend en nabij is. Ondertusschen stellen wij deze onmogelijkheid ook vaak als ontwijfelbaar vast, zonder eenige proef genomen te hebben om te onderzoeken of zij werkelijk bestaat, immers in die mate, als wij ons verbeelden. In tijden van wederwaardigheid en nood, zoo als de tegenwoordige, kunnen wij zekertijk de gedachten daarvan niet geheel afwenden, kunnen wij zelfs het niet vermijden daarvan veel te denken, daarvan veel te spreken; maar indien wij ons te gelijk toeleggen, om de dingen zoo wel van eene gunstige als van de ongunstigste zijde te beschouwen, om ook de stralen van hoop, die hier of daar nog wel altoos door de zwarte wolken heen breken, binnen te laten, en niet enkel het zwaarste te gelooven en het ergste te vreezen — deze poging zal niet geheel zonder eene gewenschte uitwerking blijven. Het hart zal weder ruimer adem beginnen te halen onder de moedige gedachte, dat het misschien veel beter zal afkomen, dan het zich laat aanzien. Er is toch een, die alle tegenspoed voor ons draakt, die de afgingen van de beste zal schikken, en licht tot de beste ons scheidt.

En wat zal het in alle gevallen ons kunnen baten, dat wij dag en nacht ons bezig houden met de zwaarmoedigste gepinzen over hetgeen gebeurt en gebeuren zal? Wat kunnen wij met alle onze zorgen winnen? Het kwaad zal daarvoor niet weggemomen noch verminderd worden; en voor ons zelven verhaasten wij de komst der zwaarigheden, en vergrooten derzelver drukkend gewigt.

Wij moeten de wereld nemen zoo als zij is. Oorlog en ziekten hebben daarin, hijkans van hare eerste wording af, gewoed, en schijnen wel als een noodzakelijk kwaad beschouwd te moeten worden. Met dat alles blijft de wereld toch in stand, en het geslacht der menschen in wezen. Dit niet alleen; maar wij moeten erkennen, dat de maatschappijen in vele opzichten groote en heilzame hervormingen ondergaan hebben. Onze beste levenswijze, onze zekere voorbij in eene vloed van onrust en verwarringen, in gedurg schokkende bewegingen, daar wij hijkans van niets anders gehoord hebben dan van oorlogen en geruchten van oorlogen; en nog is het einde niet. Wij verbeelden ons daarom al ligt, dat

er nooit een zoo benaauwde en drukkende tijd geweest is, als dien wij beleven. Doch zien wij in de geschiedenissen terug, dan zullen wij geene mindere jammertoonelen aanschouwen. Het is er verre af, dat de voorgelachten altoos in rust en voorspoed geleefd hebben. Of zullen wij dat een zaligen ouden tijd, en gouden eeuw kunnen noemen, toen (om dit slechts aan te halen) de woede van kerkgeschillen zich met die van burgerlijke partijenschappen vereenigde; toen religie-haat de gemoederen beheerschte, toen ketter-dooden en ketter-bannen godsdienst heette? Of zou dit de volmaakste staat van het menschedom zijn, zouden daarin de ware rust en orde der maatschappij bestaan, wanneer de volken, door geestelijke en wereldlijke oppermagt als stommie lastdieren voortgezweept, in eene doodsche stille onder het prangend juk zwoegen, en geene andere stemmen gehoord worden, dan de vreeselijke stemmen van hunne harde drijvers? Wie anders kunnen zulke tijden terug wenschen, dan dezulken, die op domheid, op het zweet en bloed van hunne natuurgenoeten, hunne grootheid en heerschappije willen bouwen? Neen, die tijden zijn voorbij; en onder al de woelingen en rampen onzer dagen mag dit tot onzen troost verstrekken, dat verlichting en beschaafdheid te veel veld gewonnen hebben, om te vreezen, dat die middeleeuwsche barbaasheid immer zal terug keeren.

Ons Vaderland L. ! is meermalen in benarde omstandigheden, op den uitersten rand van zijnen ondergang geweest, en nochtans heeft het, telkens daartuit verlost, als op nieuw herboren, met fieren moed het hoofd weder opgebeurd. Laat ons dan ook nu niet wanhopen. Die zelfde God, welke ons tot nog toe heeft beschermd, die zoo menigmaal Zijne magtige en liefderijke hand tot ons heeft uitgestrekt, die leeft nog. Zijn arm is niet verkort, Zijne gerechtigheid en barmhartigheden zijn niet verminderd; maar Hij blijft onveranderlijk de hoogste Bestuurder van het lot der volken en van alle zijne schepselen in 't bijzonder.

THEOPHILUS.

Alles blijft nog zoo als het is.

Wij vragen elkander dagelijks naar officieel nieuws, en iedere dag verschijnt zonder onze billijke nieuwsgierigheid of liever reikhalzend verlangen naar officieel nieuws te bevredigen. Wij lezen niets dan van geheime onderhandelingen, gewone, buitengewone en ongewone hof-, kabinet-, afgezants- en conferentie-koeriers, die zich hier en daar een woord laten ontvallen, waaruit men dan dadelijk voor- en nadeelige gevolgen, al nadat het den gevolgtrekker het meest in zijne opinie-kraam te pas komt, trekt. Over het geheel genomen echter is en blijft men ten eene male onwetend, hoe de zaken staan en welken gelukkigen of ongelukkigen zij zullen nemen. Al wat gematigd denkt, ziet in dezen stilzwijgenden voortgang van over- en weder-beraadstagingen, dat er nog zekere botsingen bestaan, die men moeite heeft uit den weg te ruimen, schoon het hoofdoel: vrede-behoud, bij de confererende en niet de conferentie onderhandelende partijen, ontegenzeggelijk de schering en inslag blijft; al wat ultra-liberaal, of anders gezegd tegen het juiste midden hevig in opstand is, ziet in de bestaande geheimzinnigheid niets dan kwaad en voor het belang der geliefkoosde, overdrevenste oppositie, niets dan nadeelige gevolgen. Sommigen zeggen: de mogelijkheden zijn met de zaken verlegen, anderen: zij leiden dezelve juist naar het punt, van waar zij de beste uitkomst te gemoet zien. De gang der diplomatie is langzaam zei LEOPOLD onlangs; wij moeten nog een weinig geduld hebben, en wij gaven hem in dat zeggen gelijk. De diplomatie is tot nog toe de spil, waarom onze zaken draaijen; buiten haar schijnt er geene beslissing te wachten te zijn.

Oefenen wij dan ons geduld, hoe moeilijk zulks ook vallen moge, nog een weinig, en houden wij het er ten minste voor, ter bevordering onzer inwendige rust, dat de diplomatie alle pogingen in het werk stelt, om met loven en bieden, dat geene te bewerkseligen, wat men algemeen noodig heeft. — Tot hertoe ten minste moeten wij opteet onze bewondering bekennen, dat, in weerwil van zoo veel algemeene spanning, als er sedert geruimen tijd heeft geheerscht, en zoo veel pogingen tot bevordering van nieuwe verwarring als zekere lieden niet onder zich gelaten hebben en nog in het geheim en openbaar aanwenden, de algemeene vrede, door de diplomatieke bemoeijingen is behouden gebleven. Waarom zouden wij dan nu meer reden hebben dan vroeger, aan dat behoud te twijfelen? En van dat behoud toch alleen hangt, naar het vertrouwen van velen, alles af voor eeren gunstigen afloop der nog onbesliste aangelegenheden tusschen België en Nederland.

Provinciale Staten.

Terwijl de verslagen, welke door de gedeputeerde staten van Holland, Friesland, Overijssel en Noord-Brabant aan de staten der provincien in de maand Junij II. zijn uitgebragt, openbaar zijn gemaakt, heeft dit niet met die der andere provincien plaats gehad. Het wordt alzoo niet onbelangrijk geacht, uit de verslagen der andere provincien, voor zoo verre die ter onzer kennis gekomen zijn, over te nemen hetgeen daarin voornamelijk ten aanzien van den handel en de scheepvaart gevonden wordt.

In dat, nopens *Gelderland*, wordt gezegd, dat de operafien, vooral wat de expeditie betreft, aan de landzijde, in het vorige jaar levendiger schijnt te zijn geweest; doch dat de stremming der gemeenschap, door staatkundige gebeurtenissen veroorzaakt, den handel over het algemeen doet kwijnen.

« Te *Nijmegen*, aldus luidt het verslag, is te water weinig koopmansgoed ter transito-verzending aangebragt.

« De handel in daigen te *Zutphen* is weder afgenomen. Men blijft dit toeschrijven aan het verbod der staten van *Friesland*, om de Geldersche en Munstersche daigen voor de botervaten in die provincie te gebruiken.

« De vischhandel, in de aan de zee-kusten gelegen plaatsen, gaat niet vooruit, schoon eenigermate opgebeurd door de verleende teruggave der belasting op het zout.

« De nijverheid der handeldrijvende klasse blijft groot. Middel onder vinden door vreemde kooplieden, welke in herbergen distillen en tegen spotprijzen openbare verkoopingën houden.»

In dat van *Zeeland* leest men, dat de buitenlandsche handel te *Middelburg* op dezelfde hoogte is gebleven, en het getal uitgeruste schepen er noch verminderd noch vermeerderd is. De handel in granen is, vooral in de hoofdplaats van dat gewest, toegenomen, ten gevolge der afgesnedene betrekkingen met de beide *Vlaanderen*. Ook is er de hoeveelheid naar *Holland* gezondene granen vrij aanzienlijk geweest. De versche zeevisscherij moet eenige voordeelen hebben opgeleverd, doordien er, gedurende eenigen tijd, gelegenheid moet zijn geweest, den visch aan Belgische opkoopters van de hand te zetten. De kusthandel beduidt in de provincie schier niets meer; terwijl dit met den buitenlandschen handel te *Zierikzee* even zoo gelegen is, heeft het ophouden der gemeenschap in *Belgie*, in sommige distrikten van het gewest, en bepaaldelijk in het 4de en 5de, tot stilstand van den binnenlandschen handel aanleiding gegeven. Slechts twee schepen zijn van daar ter kabeljauw-visscherij in 1831 uitgezield, en nog wel beide niet verlies.

In het verslag van *Utrecht* wordt gezegd, dat, ten gevolge van eenen levendigen handel, de voortbrengselen van boter en kaas steeds prijshoudend zijn gebleven, en de goede prijzen der granen en andere voorwerpen, ook in vele opzichten, de mindere hoeveelheid hebben kunnen vergoeden.

Dat van *Groningen* luidt over dit onderwerp aldus: « Van den hande zijn geene gunstige berigten mede te deelen. Ten gevolge van den zeer geringen oogst in 1830, kon er geene verzending plaats hebben. De handel in boter heeft geen bijzonder belang opgeleverd. De aanvoeren van hout zijn met geen gunstigen uitslag gedaan. Aan de tijdsomstandigheden wordt dit toegeschreven. De winkel- of zoogenaamde kleinhandel is, reeds sedert eenige jaren, tot een' toestand gebragt, welke voor vele ingezetenen niet te dragen was. In het afgelopen jaar is die nog meer aanmerkelijk verergerd; waarvan, onder anderen, de ongunstige omstandigheden van den tijd en de kwijning van bijna alle bedrijven, eene der oorzaken is. — Het is eene treurige daadaak, dat de toestand van vele winkelhers meer en meer bedenkelijk wordt.

« Zijn de berigten omtrent den handel reeds ongunstig, treuriger nog zijn de te geven van de scheepvaart, welke een belangrijke tak van nijverheid en eene der voornaamste bronnen van bestaan en der welvaart der provincie uitmaakt.

« De buitenlandsche scheepvaart, reeds vroeger zoo geleden hebbende, is in het afgelopen jaar nog meer achteruit gegaan.

« Met de binnenlandsche scheepvaart in deze provincie is het allertreurigst gesteld. De kwijning van vele fabrieken, welke door een aantal van onze gewestelijke schepen van turf werden voorzien; de gestremde gemeenschap met de zuidelijke provincien des rijks, werwaarts een groot deel van die schepen gewoon was te varen, en in het algemeen de flauwe gesteldheid in den handel, waardoor de vrachten buitengewoon laag worden gesteld, moeten als de oorzaken worden aangemerkt, dat de eigenaars dezer schepen, waartvan het getal zeer aanzienlijk is, zich ten eenemale buiten staat bevinden, om het noodzakelijke tot hun onderhoud te verdienen.»

CHOLERA ASIATICA.

De aan de Cholera-Asiatica zieke schippersknecht, *H. Tijdsman*, voorgisteren in het Cholera-hospitaal opgenomen, is heden daarin overleden. — Daar hij tot dus verre alhier de eenige zieke van dien aard was, mag de stad nu wederom veilig als vrij van cholera-ziekte beschouwd worden.

Arnhem, den 30sten Augustus 1832.

Dr. W. OTTEN,
President der streekelijke geneeskundige commissie.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 30 Ang. 0 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 31 dito 0 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D

Prijs-Contract van Effecten:

Amsterdam, den 30sten Augustus.

N. Werk. Schuld	43 1/2 a 44 3/4	34 1/2	S. Perp. rente Par.	a	
» Uitgest. dito	1 1/2 a 1		» Dito Amsterd.	51 a 51 1/2	51 1/2
Kans-Biljetten	16 1/2 a 17 1/2	17 1/2	» Obl. te Londen	30 a 30 1/2	30 1/2
» Amort. Sijnd.	73 1/2 a 74 1/2	74	» Uitgest. schuld	7 a 7 1/2	7 1/2
» Dito dito	58 1/2 a 59	58 1/2	O. Obl. Ween. bank	a	
» Losrenten dito	a		» Cert. Goll. en Co.	a	
» Oorlogslasten	91 1/2 a 91 3/4	91 1/2	» Obl. MetaNiek	85 a 85 1/2	85 1/2
» Schatkistbiljet.	99 1/2 a 99 3/4	99 1/2	» Idem Londen	a	
» Dito	99 1/2 a 99 3/4	99 1/2	» Dito	43 1/2 a 44 1/2	44
» Dito	a		» Bank-Actien f	a	
» Neg. 1831 6 pCt. 96 1/2	a 97	96 1/2	» A. f 100 Roths.	a	
» Dito 1832 5 pCt. 83 1/2	a 83 3/4	83 3/4	» Dit. f 250 dito	a	
» Handelmaats.	87 a 87 1/2	87 1/2	Pruissische totent	91 1/2 a 92 1/2	
F. Inschrijving	69 a 69 1/2	69 1/2	N. Cert. Falconnet	76 a 76 1/2	76 1/2
» Dito Certific.	a		» Dito Londen	a	
R. Obl. Hope en Co. 96	a 96 1/2	96 1/2	D. Neg. Londen	a	
» Dito 1828 en 1829 98	a 98 1/2	98 1/2	E. Geconsolideerde 84	a 84 1/2	84 1/2
» Inschrijving	60 1/2 a 60 1/2	60 1/2	B. Neg. 1824	a	
» Dito Certificat.	a		C. Obligatien	22 1/2 a 24 1/2	
» Ct. Hand. Adm. 86	a 86 1/2	86 1/2	» Mexico	a	
» Dito Negot. 1831 86	a 86 1/2	86 1/2	P. Aand. Neg. 42 m.	a	
» Te Lond. geneg.	a		A. Aand. Neg. 3 sted.	a	

In de fondsen was ook heden wederom weinig handel, schoon dezelve prijshoudend bleven.

Heden overleed onze veel geliefde Dochter, *J. O. H. A. N. N. A. G. Y. S. B. A. R. T. A.*, aan eene klierziekte, in den jeugdigen leeftijd, van bijna twintig jaren.

WAGENINGEN,
den 30sten Augustus
1832.

J. VAN RYIN,
J. F. VAN RYIN,
Geb. BOEKERMAN.

Strekken deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving.

§ + + Het PLAATSELYK BESTUUR van *LAHÉN*, in *GELDERLAND*, brengt ter kennis van het publiek, dat de gewone *L. A. R. E. N. S. C. H. E. K. E. R. M. I. S.*, op den eersten Maandag in September, dit jaar niet zal worden gehouden, dienvolgens alle *Kramers en Spelen* zullen geweerd, maar alleen voor een bepaalden tijd *H. A. N. D. E. L.* in *V. E. E.* toegelaten worden.

§ + § *Mr. N. G. FRANKEN*, Notaris te *Arnhem*, op Donderdag den 13den September 1832, bij inzet, op den 27sten dier maand, bij toeslag, beide voormiddags tien ure, ten woonhuize van *H. T. E. U. N. I. S. S. E. N.*, te *Mijnerswijk*, in het openbaar verkoopen:

- 1o. Eene *H. O. F. S. T. E. D. E.*, No. 80, bewoond door *H. J. A. N. S. E. N.*, groot 8 1/2 Roeden.
- 2o. Een perceel *B. O. U. W. L. A. N. D.*, ten westen dier Hofstede, groot omatreeks 3 Banders.
- 3o. Eene *B. U. I. T. E. N. - W. E. I. D. E.*, tusschen den dijk en de *M. a. d. u. r. g. s. c. h. e. w. e. t. e. r. i. n. g.*, groot 38 1/2 Roeden.
- 4o. Eene *W. E. I. D. E.*, groot 5 1/2 Banders, in het *E. l. d. e. r. v. e. l. d.*, aan de *E. l. d. e. r. w. a. l.*, tusschen de *W. e. i. d. e. n* van *J. o. n. k. h. e. e. r. W. E. N. G. E. L. E. N.*, den *H. e. e. r. B. a. r. o. n. v. a. n. H. E. E. C. K. E. R. E. N.* en *H. C. O. S. T. E. R. M. A. N. S.*, alles onder *E. l. d. e. n* gelegen.

+ § § De *R. O. S. K. A. M. M. E. R. W. E. I. D. E.*, onder *W. o. r. t. h. e. d. e. n*, omschreven in de *A. r. n. h. e. m. s. c. h. e. G. e. m. e. n. s. c. h. a. p. v. a. n. d. e. n* 9den en 18den Augustus 1832, groot 4 Banders en 20 Roeden, is bij den inzet met de hoogen gebragt op 1940.—

De toeslag zal zijn op *W. o. e. n. s. d. a. g. d. e. n* 5den September 1832, des voormiddags om 11 uren, ten huize van den *K. a. s. t. e. l. e. i. n. R. S. M. I. N. K.*, op de *R. h. e. d. e. r. s. t. e. e. g.* — Informatien en inzage der *V. e. i. l. C. o. n. d. i. t. i. o. n. e. n.* tot dien dag ten kantore van den *N. o. t. a. r. i. s. M. r. H. O. O. G. L. A. N. D. T.*, te *D. i. e. r. e. n.*

+ + + Uit hoofde van het niet plaats hebben der *A. r. n. h. e. m. s. c. h. e. K. e. r. m. i. s.*, heeft de ondergeleekende voor acht dagen, in de *B. a. k. k. e. r. s. t. r. a. a. t.*, A No. 90, uitgepakt een schoon assortiment *L. a. k. e. n. s.*, *P. o. r. p. u. r. i. n. e. s.*, *C. e. p. h. i. e. r.*, *C. i. r. c. a. s. s. i. e. n. e. s.*, in alle kleuren en kwaliteiten, *D. a. m. e. s. M. a. n. t. e. l. s.*, *W. i. n. t. e. r. v. e. s. t. e. n.* naar den laatsten smaak.
De Gebr. *G. E. E. L. E. N.*

+ + § De ondergeteekende, vrijheid bekomen hebbende, tot het *O. P. R. I. G. T. E. N.* eener *S. C. H. O. O. L.* alhier, maakt bekend, dat het *O. n. d. e. r. w. i. s.*, den 3den September, eenen aanvang zal nemen. Het getal der leerlingen, welke den onderdom van tien jaren zullen moeten bereikt hebben, zal op twaalf bepaald blijven.
N. W. T. I. E. R. O. O. T.

+ + + *B. E. R. N. A. R. D. v. a. n. d. e. W. E. I. D. E.*, *P. R. A. N. K. S.*, hebben de eer hunne begunstigers te berigten, dat zij bekomen hebben een nieuw assortiment *L. A. K. E. N. S.*, *C. A. S. I. M. I. R.*, *D. U. F. F. E. L. S.* en *V. E. S. T. E. N.*. Bij *J. R. O. B. E. R. T.*, te *Arnhem*.

+ + § De *M. O. D. E. - W. I. N. K. E. L.* van *J. u. f. v. r. o. u. w. H. O. L. L. E. R. M. A. N. N.*, is verplaatst naar de *V. i. j. e. l. s. t. r. a. a. t.*, wijk D No. 67. Verzoekt bij voortdaring met de gunst van hare geachte-kalanten te blijven vereerd.